

توشیح قانون انتخابات و سرنوشت مبهم حوزه های انتخاباتی

سرمقاله

حکومت سیاست فرا فنگی و گریز از پاسخگویی

حفیظ الله زکی

سیستم تک کرسی در انتخابات پارلمانی آینده بحث و جدل های زیادی را در محافل سیاسی به وجود آورده است. تک کرسی شدن حوزه های انتخاباتی پس از آن صورت می گیرد که مسوده قانون انتخابات دوبره از سوی مجلس نمایندگان رد شد. برای بیرون رفتن از بن بست حقوقی، کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی در اظهار نظر رسمی خود اعلام کرد که رییس جمهور می تواند طی فرمان تقنینی قانون انتخابات را تصویب و لازم الاجرا نماید. این طرح پس از اصلاح و تجدید نظر باردگر در کابینه حکومت وحدت ملی مورد بحث قرار گرفت. کابینه این طرح را در کلیت آن پذیرفت و برای آوردن برخی اصلاحات آن را دوباره به کمیسیون موظف سپرد. پس از آن که جزئیات این طرح به آگاهی مردم رسانیده شد، واکنش های مختلفی در باره این قانون و بخصوص سیستم تک کرسی حوزه های انتخاباتی نشان داده شد. از نظر بسیاری از کارشناسان سیستم تک کرسی در شرایط فعلی افغانستان عادلانه نیست و نمی تواند آرای واقعی مردم را بازتاب دهد. زیرا تقسیم بندی حوزه های انتخاباتی اول: به دلیل نامنی و جنگ، دوم: به دلیل حساسیت های قومی و گروهی، سوم: به دلیل معلوم نبودن آمار نفوس یک طرح غیر عملی و غیر قابل اجرا است. علاوه بر آن طرح تک کرسی، عدالت انتخاباتی را تأمین کرده نمی تواند؛ زیرا در یک حوزه انتخاباتی ممکن است آمار اشتراک کنندگان در انتخابات بالا باشد و یک نماینده با بیش از سی هزار رأی وارد پارلمان شود و کاندیدای دوم و سوم همان حوزه که هر کدام بیشتر از ده هزار رأی آورده اند از راهیابی به مجلس نمایندگان باز می مانند؛ در همین حال در حوزه انتخاباتی دیگر که میزان اشتراک مردم در انتخابات پایین است، ممکن است یک نماینده با کمتر از دو هزار رأی به پارلمان راه پیدا کند. چالش دیگری که فرآوری این طرح وجود دارد وضعیت نامطلوب امنیتی در افغانستان است. نا امنی اولاً تقسیم بندی حوزه های انتخاباتی را ناممکن می سازد؛ ثانیاً زمینه سوء استفاده وسیع را برای زورمندان محلی، گروه های هراس افکن و عناصر خبیث و مغرب فراهم می سازد، تا از زور و نفوذ خود در حوزه مربوطه استفاده کرده و پارلمان را به نفع خود مدیریت کنند. با این فرض بیشتر اعضای پارلمان آینده را افراد وابسته به گروه های افراطی، فرماندهان و زورمندان محلی تشکیل خواهند داد. بر اساس همین چالش ها و دشواری ها طرح تک کرسی کردن حوزه های انتخاباتی با چالش ها و کشمکش ها روبرو گردیده و موجب ایجاد حساسیت در میان اعضای جامعه گردیده است. حکومت برای این که خود را از رویارویی با مردم نجات دهد، این مشکل را از روی دوش خود برداشته و بر دوش کمیسیون انتخابات انداخته است. محول کردن تعیین حوزه های انتخاباتی به کمیسیون انتخابات، پیش از آن که مبتنی بر یک امر تخنیقی باشد، ناشی از یک ناگزیری سیاسی که حکومت به آن مواجه بوده است. لذا برای این که حکومت از پاسخگویی در برابر مردم طفره رفته و تمامی اعتراضات، کاستی ها و دشواری های آینده را متوجه کمیسیون انتخابات بسازد، صلاحیت تعیین حوزه ها را به کمیسیون انتخابات سپرده است.

بسه هر حال حکومت برای برگزاری انتخابات آینده و تعیین حوزه های انتخاباتی حد اقل سه مسأله را مورد توجه قرار دهد:

- ۱- آمار نفوس افغانستان باید معلوم شود و تذکره برقی برای جلوگیری از تقلب و تخلف، بایستی پیش از انتخابات توزیع شود.
- ۲- واحدهای اداری بر مبنای نفوس و سایر ملاحظات اجتماعی و فرهنگی تعدیل کرد.
- ۳- امنیت انتخابات و حوزه های انتخاباتی تأمین شود و این اطمینان حد اقلی به وجود بیاید که آرای شمارش شده، بازتاب دهنده اراده واقعی مردم در حوزه های انتخاباتی بوده است. تا این سه اصل در نظر گرفته نشود، تک کرسی کردن حوزه های انتخاباتی به معنای نادیده گرفتن خواست و اراده کثله های بزرگ اجتماعی و مراعات نکردن اصل عدالت و آزادی در انتخابات می باشد. بنابراین تأکید و بافشاری روی طرح تک کرسی کردن حوزه های انتخاباتی، جز به چالش کشاندن انتخابات، ایجاد نفاق و بر انگیزتن حساسیت های قومی، نتیجه و دستاورد مطلوب دیگری به همراه نخواهد داشت.

ی انتخابات و جلوگیری از تقلب، از اهداف اصلی آوردن اصلاحات در قانون انتخابات و تغییر کمیستران کمیسیون مستقل انتخابات، خوانده می شد. اما شفاف سازی انتخاباتی آینده و جلوگیری از تقلب در انتخابات، تنها با تغییر چهره ها در سطح رهبری کمیسیون مستقل انتخابات و تغییر چند ماده از قانون فراهم نمی گردد. جدا از همه ی موارد، حکومت باید تلاش نماید تا فرهنگ تقلب را از بین ببرد و سیاست مداران کشور باقی متعهد شوند که دست به تقلب نزنند و تلاش ورزند تا از راه های مشروع رای مردم را کسب کنند و به قدرت برسند. تا زمانیکه فرهنگ تقلب از بین نرود، تغییر چهره ها در کمیسیون مستقل انتخابات نیز کارساز نخواهد بود و امکان این وجود دارد که چهره های جدید با شیوه های جدید تقلب وارد کار زار انتخاباتی شوند و شفافیت انتخابات کشور یکبار دیگر با چالش مواجه گردد.

بروسه ی اصلاحات انتخاباتی شروع شود و زمینه ترتیب و اعلان تقویم انتخاباتی فراهم گردد. انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۴ با تقلب فراوان همراه شد و پس از تنش مجلس نمایندگان قانون انتخابات را بدون ارجاع به مجلس نمایندگان توشیح کند. ریاست جمهوری هم با استفاده از رخصتی تابستانی مجلس نمایندگان، اصلاحات در قانون انتخابات را نهایی کرد و تنها سرنوشت حوزه های انتخاباتی مبهم باقی مانده است. موضوع تحقیق درباره حوزه های انتخاباتی در حالی به کمیسیون مستقل انتخابات واگذار می شود که اعضای این کمیسیون هنوز مشخص نگردیده است. معلوم نیست بعد از مشخص شدن این اعضا، آنها چگونه در رابطه به این موضوع تحقیق خواهند کرد و بر اساس گزارش آنها، کابینه طرح تک کرسی سازی حوزه های انتخاباتی خواهند تصویب خواهد کرد و با اینکه مثل قبل حوزه های انتخاباتی چند نماینده ای، باقی خواهد ماند. در اعلامیه ی معاون دوم رئیس جمهور گفته شده است که با توشیح این قانون، راه برای آغاز کار «کمیته گزینش» نیز هموار خواهد شد و امیدواریم که با شکل گیری کمیته ی گزینش، هرچه زودتر

قانون انتخابات دوباره از سوی مجلس نمایندگان رد گردید و سر انجام کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی گفت که رئیس جمهور می تواند در هنگام رخصتی مجلس نمایندگان قانون انتخابات را بدون ارجاع به مجلس نمایندگان توشیح کند. ریاست جمهوری هم با استفاده از رخصتی تابستانی مجلس نمایندگان، اصلاحات در قانون انتخابات را نهایی کرد و تنها سرنوشت حوزه های انتخاباتی مبهم باقی مانده است. موضوع تحقیق درباره حوزه های انتخاباتی در حالی به کمیسیون مستقل انتخابات واگذار می شود که اعضای این کمیسیون هنوز مشخص نگردیده است. معلوم نیست بعد از مشخص شدن این اعضا، آنها چگونه در رابطه به این موضوع تحقیق خواهند کرد و بر اساس گزارش آنها، کابینه طرح تک کرسی سازی حوزه های انتخاباتی خواهند تصویب خواهد کرد و با اینکه مثل قبل حوزه های انتخاباتی چند نماینده ای، باقی خواهد ماند. در اعلامیه ی معاون دوم رئیس جمهور گفته شده است که با توشیح این قانون، راه برای آغاز کار «کمیته گزینش» نیز هموار خواهد شد و امیدواریم که با شکل گیری کمیته ی گزینش، هرچه زودتر

گرفت و سر انجام تصمیم گیرندگان در این مورد، تصمیم شان بر این شده است که کمیسیون مستقل انتخابات در این رابطه بحث ها و مشوره ها را ادامه دهد و نتیجه کارش را به کابینه گزارش دهد. در حال حاضر هر ولایت کشور، یک حوزه ی انتخاباتی به شمار می رود و از هر ولایت به تناسب نفوس، از ۲ نفر تا ۳۳ نفر نماینده در مجلس نمایندگان می آید. اما در صورتی که طرح تک کرسی سازی حوزه های انتخاباتی تصویب و نهایی می شد و یا در آینده نهایی گردد، هر ولایت به چندین حوزه ی انتخاباتی تقسیم خواهد شد و از هر حوزه ی انتخاباتی تنها یک نفر به عنوان نماینده مجلس، انتخاب خواهد شد. به توجه به شرایط فعلی افغانستان و عدم سرشماری دقیق نفوس کشور، این طرح می توانست مشکلات انتخابات افغانستان را افزایش دهد. مرزبندی حوزه های انتخاباتی، تعداد نفوس هر حوزه، تعیین سهم زنان در هر حوزه ی انتخاباتی و نظارت جدی از حوزه های انتخاباتی از مشکلات عمده ی این طرح محسوب می گردد که با توجه وضعیت جاری کشور، مرفوع ساختن آنها، کار ساده و آسان نیست و به این زودی عملی نخواهد بود. است. پس از آن بحث های زیادی بر سر این مسئله در رسانه ها و محافل سیاسی صورت

از «تروریسم» چه وقت باید سخن به میان آورد؟

قسمت سوم و پایانی

قوانین مصوب ۲۲ جولای ۱۹۹۶، ۱۵ نوامبر ۲۰۰۱، ۲۳ جنوری ۲۰۰۶، ۲۱ دسامبر ۲۰۱۲، ۱۳ نوامبر ۲۰۱۴ و ۲۴ جولای ۲۰۱۵ مقله را اصلاح کردند.

۲- ماده پنجم اعلامیه حقوق بشر و حقوق شهروندی، مورخ ۲۶ اوت ۱۷۸۹.

۳- ماده ۴۲۱ آیین دادرسی جزایی.

۴- ماده ۷۵-۹۵ تا ۷۰۶-۹۵ مجموعه آیین دادرسی کیفری بدینگونه از ره گیری ارتباطات پیش از بازپرسی مقدماتی، بازداشت بدون تفهیم اتهام که می تواند تا چهار روز هم به درازا کشد، نصب سیستم صوتی در مکان های خصوصی یا عمومی و نظارت بر انفورماتیک را مجاز می شمارند.

۵- ماده ۱- ۲۱۲ آیین دادرسی جزایی.

۶- قانون کیفری، میسان نیت، که آگاهی در برخورد تمدن ها، سرکوبی شبکه های تبهکار که خاستگاه عقیدتی آنها نه یگانه و نه حتی سیطره جوانانه است، قدرت نفوذ سیاسی آنها را تقویت می کند؛ مورد سازمان خلافت اسلامی چنین است که منطق کنش وی همان اندازه از تعصب مذهبی که از سلطه و نفوذ مافیایی بر می خیزد، بدین منوال آیا برکشیدن آنها به رده تروریست است، سهمی در ارتقاء مدعایی ادا خواهیم کرد که این گروه ها در پی آند؟ بخشیدن چنین حقانیتی به آنها آبشخور قدرت فریب آنها رویاروی است. برعکس مشخص گردید که توصیف جرم به تروریسم، به طور گسترده ای اغراق آمیز است. وانگهی دادگاه تجدید نظر پاریس در حکم مورخ ۲۸ جون ۲۰۱۶ آرا مردود دانسته.

۱۰- داوری یک دادگاه قضات نسنسته بدون هیئت منصفه، امکان استستمرار بازداشت موقت تا شش روز، اگر صحبتی از هویت افسران پلیس قضایی را به میان نیاوریم که در فرایند قضایی مداخله می کنند، و مهلت مقرر برای قرار منع پیگرد به دلیل مرور زمان اقدام عمومی که در حوزه جنایی به سی سال و در جنحه به بیست سال کشانده اند.

۱۱- در واقع محکومان به جرم تروریسم، می توانند در چهارچوب نظارتی دولتی قرار گیرند که آزادی رفت و آمد آنان را محدود می سازد.

۱۲- ماده ۶- ۲- ۴۲۱ آیین دادرسی کیفری.

۱۳- دیوان اروپایی حقوق بشر، «دعای حقوقی سعدی علیه ایتالیا، استراسبورگ، ۲۸ فوریه ۲۰۰۸.

چیزی که هست چگونه نتوان دریافت که با صف آرابی در نبرد سیاسی، حتی در برخورد تمدن ها، سرکوبی شبکه های تبهکار که خاستگاه عقیدتی آنها نه یگانه و نه حتی سیطره جوانانه است، قدرت نفوذ سیاسی آنها را تقویت می کند؛ مورد سازمان خلافت اسلامی چنین است که منطق کنش وی همان اندازه از تعصب مذهبی که از سلطه و نفوذ مافیایی بر می خیزد، بدین منوال آیا برکشیدن آنها به رده تروریست است، سهمی در ارتقاء مدعایی ادا خواهیم کرد که این گروه ها در پی آند؟ بخشیدن چنین حقانیتی به آنها آبشخور قدرت فریب آنها رویاروی است. برعکس مشخص گردید که توصیف جرم به تروریسم، به طور گسترده ای اغراق آمیز است. وانگهی دادگاه تجدید نظر پاریس در حکم مورخ ۲۸ جون ۲۰۱۶ آرا مردود دانسته.

۱۰- داوری یک دادگاه قضات نسنسته بدون هیئت منصفه، امکان استستمرار بازداشت موقت تا شش روز، اگر صحبتی از هویت افسران پلیس قضایی را به میان نیاوریم که در فرایند قضایی مداخله می کنند، و مهلت مقرر برای قرار منع پیگرد به دلیل مرور زمان اقدام عمومی که در حوزه جنایی به سی سال و در جنحه به بیست سال کشانده اند.

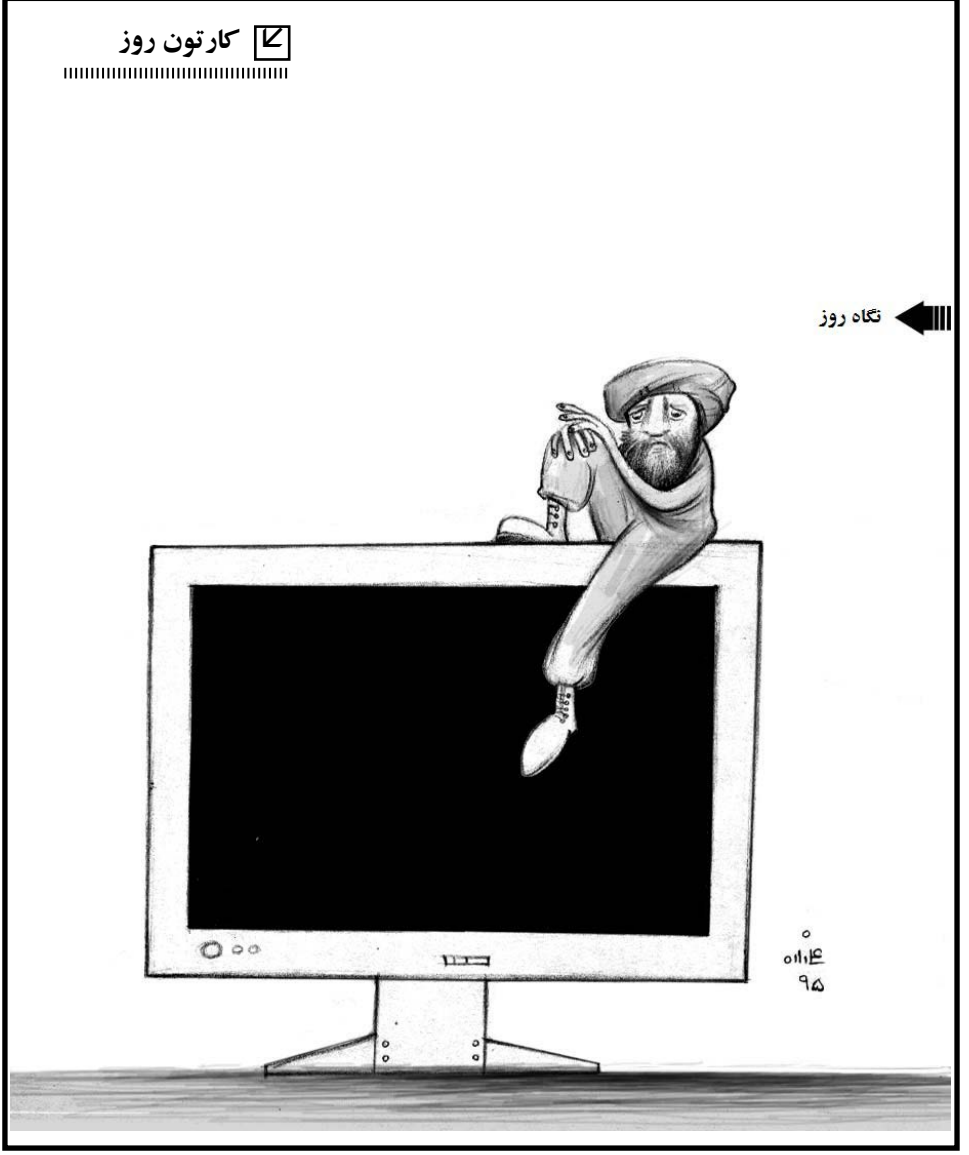
۱۱- در واقع محکومان به جرم تروریسم، می توانند در چهارچوب نظارتی دولتی قرار گیرند که آزادی رفت و آمد آنان را محدود می سازد.

۱۲- ماده ۶- ۲- ۴۲۱ آیین دادرسی کیفری.

۱۳- دیوان اروپایی حقوق بشر، «دعای حقوقی سعدی علیه ایتالیا، استراسبورگ، ۲۸ فوریه ۲۰۰۸.

دیگر مخالفان سیاسی را در پوشش آن توصیف سرکوب می کنند. دشواری گرایش واکنش به عملی جنایتکارانه به خود آن عمل بیشتر از آنراوست که فقط دخالتی به لحاظ معنا شناسی واژگان نیست، بلکه در ساحت عمل نیز مشکل ساز است. توسعه همکاری جزایی (امیان کشورها) که به نام نبرد ضد تروریستی پیش می برند، با وا نهادن انتظار از کشورهای دیگر در صیانت از آزادی های عمومی همگام است که معمولاً بیشتر چون خواسته مصراته ای می نمایانده اند. آرای دادگاه اروپایی حقوق بشر در این مورد گواه آند. این احکام نشان از آن دارند که به محض آنکه مسئله تروریسم در میان باشد گرایش مقامات کشورهای اروپایی چنان است که دیگر بیم رفتار های غیر انسانی، حتی شکنجه اشخاصی را به چیزی نگیرند که در برخی کشورهای «شریک» انگ این اتهام را بر خود دارند (۱۳). این امر به موعظه های گروه های جنایتکاری و بر بال می دهد که تبانی قدرت های غربی را با حکومت های فاسد و زورگو نکوهش می کنند تا سرخوردگانی را در اروپا و در کشورهای زادگاهشان به پیوستن به صفوف خود فرا خوانند. سرتاجام باید خاطر نشان ساخت که صرف تروریستی خواندن یک تبهکاری، به خودی خود ماهیتی را می نمایاند که به تقویت حیثیت نمادین این گروه ها ... توانایی آنها در سربراز گیری راه می گشاید. به عبارت دیگر، توصیف عملی به تروریستی دستم که همان اندازه پذیرش مسئولیت آمران آن، سهمی در تبدیل این تبهکاران به چاوشان یک فلسفه، یک مذهب، یک آموزه سیاسی یا بدتر از همه، یک تمدن ادا می کند.

برآکنندگی نیروها را میسر خواهد ساخت، بلکه از ایفای سهمی در تقویت نمادین پدیده «تروریسم» نیز دوری خواهد گردید. همواره کسانی در موضوع «تروریسم» نخستین از هر جنایت دیگری، در توجیه سرکوب های گزاف به نام تأثیر فرضی باز دارنده آن فریاد بر می دارند. به محک تحلیل، از لقلقه مکرر کهنه ای، میراث مستقیم فلسفه جزایی نظام سیاسی پیش از انقلاب ۱۷۸۹ فرانسه، کاری بر نمی آید. در برخی موارد، «ترور» که به نام آن خواسته اند به شدت سرکوبی حقانیتی به همسان اندازه، از واکنش به جرم سرچشمه می گیرد. نخست از آنرو که غالباً جرمی را که تروریستی می خوانند، به واسطه طین سیاسی و رسانه ای که عموماً این انگ زنی را همراهی می کند، خود منبع ارعاب، حتی ترور می گردد. نمونه وار، این امر به خصوص وقتی درست می آید که به پیگرد مرتکب جرمی با اتهام اصلی شرارت با تبهکاران می پردازند. از لحظه ای که طرح سوء قصدی که فرضاً نافرجام مانده، و خیم و حاد جلوه دادن کمابیش هماهنگ پیامدهای تنبیهی عملی انجام نیافته، اثر تروریستی پدید می آورد. اعمال دهشتناکی مانند کشتار «نیس» می توانند ما را عمیقاً و دیر زمانی بر آشوبند. اما حتی با فرض اینکه این رویداد است بالقوه ارعاب قدرت سیاسی را هم در بر می داشته، توصیف آن به عملی «تروریستی» ثمر دیگری جز تقویت قدرت نمادین آن به بار نخواهد آورد. پیش از هر چیز، به طور خودکار سرکوبی در فرانسه را نیز در همان مقوله و هم ارز خود عمل می گنجانند، عملی که با همه وخامت استثنایی آن، کم از بزه کاری نیست و همان است که در کشورهای

بنیان گذار: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سرمدیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده

دیزاین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اسلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷-۷

روزنامه افغانستان ما از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سر مقاله یانگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

The Daily Afghanistan Ma
Outlook
AFGHANISTAN
The Leading Independent Magazine